

Крајње је време да се Срби коначно одреде шта желе да ураде са собом: Да буду:

- **фашисти**, попут Љотића који се дивио Хитлеру и "великом немачком народу" који су своју државу дигли из пепела у који је претворена споразумом из Версаја;
- **комунисти**, који су показали завидне способности да искористе све савезнике до којих су могли да дођу и да се у Другом светском рату нађу на победничкој страни и владају Србијом ево већ седамдесет година;
- **четници**, који су, како год да се окрене, борбу против окупатора свели на чучање у шуми и интензивну мржњу према непријатељу или
- **модерна нација**, која је грађански рат завршила пре седамдесет година и која је посвећена будућности и просперитету – појединца и државе – уместо измишљању непријатеља и тражења разлога за сукобљавање. Уосталом, какве то нерашчишћене рачуне имају унуци "шумаца" и "ђикана" (како су у мом крају једни друге поспрдно именovali)?

И шта је очекивани резултат полемике која се непрекидно води, од увођења вишестраначја, у Србији? Да једни или други признају грешку, тј. да је онај други у праву?!

Ма хај'те молим вас, уозбиљите се, са Србима имате посла...

Свака од три "опције" има своје недостатке, а сви су везани за српску пословичну недоследност, превртљивост и недостатак лојалности према савезницима.

Љотићевци су се Немцима дивили до имбецилности али сами су се понашали као наши, чисто-српски преваранти.

Комунисти су имали аверзију према свему националном, што се на неки начин да разумети јер сама њихова идеологија истиче класно испред националног (које је штавише у Коминтерни било смртоносно), али наградно питање на кога нико не одговара јесте: **Због чега су онда ти и такви комунисти имали толико успеха у регрутовању Срба у своје партизанске јединице, касније у чланство КПЈ/СКЈ, добровољни омладински рад, студије марксизма, итд?** Можда је нерад и неактивност других узрок?

Узгред, на кога вас данас подсећа кукање "националиста" заговорника антикомуниста из Другог светског рата: *"Ми једини водимо рачун о србском националном интересу али савезници нам не дају довољно новца и ови су брате - много јаки..."*

И **четници**, који су одбили да се предају окупатору и оду у заробљеништво – што високо ценим – али нажалост не могу да нађем ништа нарочито патриотско и ратничко у том гесту. Тачно је да су самом својом појавом на неком терену одвратили усташе и сличне од предузимања напада на Србе, али то је плафон њиховог ангажовања на антифашистичком плану.

Дакле, вероватно нису били толики зликовци коликим их комунисти (и неокомунисти) представљају, али брате – нису били ни ослободиоци.

Постоје живи сведоци активности "црних тројки", а молио бих опоненте да не покушавају са: "... а комунци их нису имали?" јер то није аргумент.

У породици имам сведоке који су у годинама када се боље сећају '41 него шта су јуче доручковали, па нема смисла да се проваљујете.

Рехабилитацију Драже Михаиловића не подржавам јер, без обзира на основане сумње у правичност суђења пред Војним судом на коме је осуђен и погубљен, постоји исто тако основана сумња да је (чињењем или нечињењем) извршио одређена кривична дела која му се стављају на терет.

Суђење Дражи Михаиловићу 1946. године

Због тога, а у циљу коначног српско-српског помирења, неопходно је организовати поновно суђење "у одсуству" на коме би оптужба имала прилику да докаже своје тврдње о Михаиловићу као злочинцу или да ућути заувек. Не сумњам да после седамдесет година има много података и докумената који се на суђењу Михаиловићу из познатих разлога нису могла представити; одбрана састављена од правника и историчара њему склоних не би требала да има много тешкоћа да обори оптужницу – наравно, ако је стварно идеолошка и неаргументована као што се тврди.

Овако, данас ће неки суд донети одлуку о рехабилитацији коју ћу ја без проблема прихватити – јер ми је тема "четници-партизани" вештачки конструисана да би се Србљи имали чиме замајавати док их пељеше – али за пет година председник државе ће постати Александар Вулин (коме *јесте битно* да су комунисти анђели а равногорци ђаволи) па ће тражити ревизију поступка рехабилитације и ето нас на почетку, Јово-наново.